

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Io. Freinsheimii Commentarii in libros svperstites Q. Cvrtii Rvfi

**Freinsheim, Johann
Curtius Rufus, Quintus**

[Argentorati], [circa 1639 oder später?]

Cap. 2

urn:nbn:de:bsz:31-103771

quitur, homo superbissimus, corae iniquissimus. Quamquam enim multa eiusmodi prudentes scientesque praeferimus, interdum non possumus, quin à Curtii nostri mente manifestam vim defendamus.

7, 1, 35. *MELIOR EST CAUSSA*) Ita leges iuris tradunt: In pari causa, potior est conditio possidentis. l. 95. de R. I. Raderus.

7, 1, 35. *ET ANTIPHANI*) Homini vili, nec cum rege solum meo, sed nec mecum vsquam comparando.

7, 1, 36. *INIMICIS*) Forte, *vi inim.* Bongarf.

7, 1, 37. *IVVENES*) Diodor. 17, 49. Alexander *vet* ad *Gaxam* executus, Amyntam X. navium classe instructum in Macedoniam misit, cum mandato, ut qui inter iuvenes eximii haberentur, ad militiam deligeret. Meminit & noster supra 4, 6, 30.

7, 1, 39. *QVIA PARVI*) Eiusdem argumenti defensio est apud Senecam Epit. Controv. 3, 9. Ergo nihil interest, venenum domino aliquis dederit, an negaverit?

7, 1, 40. *SEX MILLIA*) De sexcentis equitibus supra ad 5, 1, 40. vide. Nihil tam opportunum corruptionibus, quam notæ numerorum. Quæ hoc loco mire fecerunt editionem Merulae, alioquin etiam satis mendosam. Nam ibi *πεντα* transferunt in litteras, ut pro *PL. M. Macedoniam* positum, legatur *Vim Mac. ped.* non tam inepto sensu, quam falso. Idem casus & alios corruptit auctores, & quod nunc reminiscor, Corn. Nepotem in Eumene extremo: *cum ab anno vicefimo (ut supra ostendimus) septem annos Philippo apparuisset, & tridecim apud Alexandrum eundem locum obtinuisset, in his vni equitum ala praefuisset.* Apparebit enim, simul dixerit, legendum, in his (scilicet annis) *VIII.* (nempe annos) equitum ala praefuisset. Sic Plin. 36, 15, 18. *Columna, ut diximus, iuae, duodequadragenum pedum.* leg. col. ut diximus *CCCLX,* duod. ped. In Sallust. Incert. 1, 2. *decem stadium,* leg. *decem M. stad.* ut copiosius ostendo in Comment. Critic. ad Supplem. mea Liviana.

7, 2, 1. *DEM HÆC*) Longe aliter Arrianus, 3, 5, 23. Amyntam ipsum, iam absolutum, ad fratrem reducendum esse profectum, eodemque die reduxisse.

7, 2, 2. *SUSPECTVS SVM*) Ergo illi suspecti non debent esse, qui non fugerunt.

7, 2, 3. *SOLVM*) Ipsum crimen quod ei intendebatur, fuga nimirum, quæ ut in iuvene cui iustus fuisset metus, ut primo ira, sic deinceps per misericordiam accepta est.

7, 2, 4. *PVBESCENS*) Suffecerant illa, primo *etatis flore*: quorum *mox pubescens* explicatio est, aliunde addita, ea tamen ipsa stolidæ & falsæ. Omnia enim indicant eum non fuisse impuberem, vel pubescentem, sed *primo etatis flore iuvenem*, citra vicefimum forte etatis annum.

7, 2, 5. *OS CONVERBERARE*) Quod ita solitum in dolore notat Cresollus Vacat. Autumn. 2, 2. Sic infra 8, 2, 5. *Laniare deinde os vnguibus.* Apud Virg. aliquoties, ut 4, 673. & 12, 871.

Vnguibus ora soror sedans & pectora pugnis.

& 11, 85.

Pectora nunc sedans pugnis, nunc vnguibus ora.

7, 2, 6. *TVM, AIT*) Sic apud Livium 30, 44, 4. Hannibal suos ciues castigat de intemptiuo fletu: *vestra ista absurda atque abhorrentes lacrima sunt. Tunc flere decuit, quum adempta nobis arma, incense naues, interdictum externis bellis. illo enim vulnere concidimus. Simile quid habent illa in Senecæ Controv. Epit. 3, 7. non perdidisti tunc filium, sed tunc extulisti.* Et hoc Syphacis apud Livium 30, 13, 7. *Tunc se insensisse, quum hospitia privata & publica fœdera omnia ex animo eiecisset &c.* cum præcedentibus.

ACCUSATORIS) Melius forte *accusatoris*.

7, 2, 9. *SUSPECTA ESSE*) Modius *suspectari* ex Palmerii iudicio rescripsit, verbo prorsus à Curtii genio alieno. Melius vulgaris habuisset, *suspecta esse*, sed optime *suspecta haberi*, nisi quod in Constantiensi codice (vti Matthæus Klokus enotauit & ad me misit) legatur *suppurare*, quam Klokus scripturam omnibus anteposit: ita Senec. epist. 58. locutum, ita alios scriptores, quod equidem lubens agnosco: sed de Curtii calamo vehementer dubito. fateor interim non inepte poni hanc vocem, & in Constant. Ms. ita legi: sed minus ad Curtii gustum. Raderus. Sane Klokianæ lectioni fauent & nostra excerpta Mss. Cod. in quibus *superare*. Ceterum de ipsa re similis est locus Taciti H. 2, 29, 8. *ne dissimulans suspectior foret, paucos incusasset*. quod prudentissimum Valentis consilium ibi merito commendatur. De hac causa videtur loqui, sed aliter, Ioan. Saresber. de nugis Curial. 5, 12.

7, 2, 10. *MIHI RECONCILIATI*) Demiror vero quid Iustino & Orosio fuerit in mentem, cum scripsere ille 12, 6, 14. hic 3, 18. Amyntam consobrinum interfectum, cum interim Alexandrum Lyncestem omittant, cui succidancam hostiam substituiunt Amyntam, cum Amyntas Curtio & Arriano testibus, fuerit absolutus, Plutarchus, & Diodorus nullam Amyntæ faciunt mentionem: sed huiusmodi labe Iustinus plures contraxit. Raderus. Cuius ego potius demiror *ἀβλεψία*; deinde inconstantiam, denique securitatem sui alienique iudicii. Amyntam hunc Andromenis confundit aliquoties cum aliis cognominibus: deinde iterum separat: interdum alium à se ipso facit. Quod tamen eram dissimulaturus, nisi ad falsa & toties obtrusa reuolutus, etiam suæ negligentiae dicam impingeret vetustis scriptoribus. Recte enim scripsisse Iustinum & Orosium, ex iis quæ ad Curt. 6, 9, 17. notata sunt, intellectu promptum est. Non enim de hoc Amynta loquebantur; sed de Amynta Perdica: ac ne de hac conspiratione quidem; sed ex rebus longe ante gestis crudelitatis eius argumenta conquirebant. vt per se apparebit lectori non vsquequaque stupido.

7, 2, 12. *ELUDERET*) Mira codicum varietas, & nullus prope consensus. Hadrianus Iunius edidit, *illuderetur*, & ante Iunium Erasmus. Constantiensis MS. præfert *eluderet*. Modius, aut *legendum*, inquit, *elueret*, aut certe, quibus *eluderet*. nam *vulgata illa eluderetur* & *illuderetur*, quicquid Glareanus cum Huieno suo delires, ferri non debent. Hoc enim *vult dicere* Curcius; magis ea aguisse animo Polydamanta, quibus suo dictis, suo factis regem aut lesisset, aut in læsæ maiestatis suspicionem venire potuisset, quam illa quibus hoc diuini & exorsari solent. Mihi nec Modianum *elueret* nec *eluderet*, nec Erasmanum *illuderetur*, nec Glareanum *eluderetur* satis placeat; sed Acidalianum *videret*, quod prorsus ad rem est, *sapius* inquit Curtius, *quæ nocere possent*, quam quibus *fideret*, *repusans*. *quæ nocere?* familiaritas Philotæ, dicta temere olim vel prolata, & ad regem delata, vel facta quedam, quæ in suspicionem cadere possent, quam bona conscientia, qua sola niteretur. & fortasse pro *illuderetur* legendum erat *niteretur*, quod nunc occurrit, & proinde ac rem facit ac *fideret*. Raderus. Sed Loccenius coniecerat *eluderet* vel *elaberetur*. Ex omnibus istis lectionibus apparet recte examinanti, scripsisse Curtium *disueret*. quod per incuriam transpositis, vt solet, litteris deinde *eluderet*, *eluderet*, *illuderet* & similia peperit. Similis hujæ loco Ciceronis sententia pro Quintio cap. 2. refertur à Loccenio: *Omnes quorum in alterius manu vita posita est, sapius illud cogitant, quid possit is cuius in ditione ac potestate sunt, quam quid debeat facere*.

7, 2, 13. *PARMENIONIS*) Non inficiabor, quoties necessitas flagitat, licere principi, limen iuris ordinarium excedere, & de facto reum capi, & incognita iudicibus causa cum necari iubere, si modo viam ordinariam damnosam esse, vel indubitatum periculum afferre posse, cognouerit. Neque princeps fere vllus est, qui

Comment. in Curtium. 1.7. c.2. n.14.16.17.18.19.20.21.22.23.

ad hos nonnuquam modos confugere non cogatur. Sic Alexander à Parmenione fetutum praestitit. Sic Tiberius à Sciano. Sic à duce Ghisio Henricus III. Galliae rex, cum in similibus, & cum huiusmodi hominibus alia consilia capere, arduum sit. Quod reip. temporibus Scruilius magister equitum contra Sp. Melium pariter effecit. Amirat. dissert. polit. 12, 1. Sic Henricus Stuardus Dauidem Rizium occupauit. Buchanan. hist. Scot. lib. 17. Thuan. lib. 35.

AC TV) Qui vt mihi fidelissimus, me sublato, non minus periclitaberis. Solent enim fere in regum caedibus inuolui & illi, ex quibus coniurati periculum & vltionem metuunt. Deinde eam ob rationem tu maxime Parmenionis scelere appetitus, quod in communi omnium discrimine, quamquam par esset exitium, tua tamen fortuna grauior fuisset futura per amicitiae speciem decepti.

7, 2, 14. OBSIDES) Hoc quidem non satis apte subicitur tam propinquis illis: vide quantum fidei tuae credam.

7, 2, 16. SIGNVM) Eodem dolo vsus est Annibal annulo Marcelli positus, non tamen pari successu. Lium 27, 30, 4. vide. Felicius apud Diodor. 16, 53. annulo Hermæ Mentor Rhodius.

7, 2, 17. DEPOSITA VESTE) Precium est conferre totum hoc negotium cum eo quod prius acciderat, Ariano 1, 8, 7. descriptum: vbi Alexandrum Lyncestem, qui tum in parte exercitus Parmenioni credita aberat, comprehendi rex curauit. Amphoterum Alexandri quidem filium, Crateri autem fratrem, ad Parmenionem mituit, Pergensibus aliqui, qui itinere duces essent, adiunctis. Amphoterus, patrio atque assueto illi regioni habitu assumpto, ne in itinere agnosceretur, clam ad Parmenionem peruenit: ac nihil quidem ab Alexandro literarum adfert (nihil enim hac de re literis committendum iudicarat) sed verbis mandata exponit, atque ita Alexander hic capitur, & custodia traditur.

7, 2, 18. VNDECIMA DIE) Hos aiunt camelis cursoriis (dromedarios appellant) XXX, XLue itineri, diebus undecim peracto, rem confecisse. Strabo lib. 15. in descript. Arianae. De dromedariorum velocitate vulgo notum.

7, 2, 19. POLYDAMAS) Abundare censeam nomen Polydamantis, quod addi nihil necesse, cum de alio nemine agatur. Venustior omnino scimo, si delectatur. Acidalius.

7, 2, 20. NAMQVE) Lestionem hanc ineptam iudicat Acidal. concinnam aliam: Nam ceteri quoque quibus literas regis attulerat, ad eum venturi erant, cum Parm. Mihi contra videtur. Nam hoc cum non recte sic cohæret, vt alia omitam. Vulgatam sic explico, constituerunt coire ad Parm. omnes simul, non modo Cleander & Polydamas, sed ceteri quoque Sitalces puta, Menidas, & alii, nam ad illos etiam habuerat literas Polydamas. Ergo dum eunt; nunciatur Parmenioni Polydamantis aduentus.

7, 2, 21. DVM LÆTATVR) An; tum lætatus?

7, 2, 22. PRÆCIPVE) Quid dubitamus legere præcipua?

7, 2, 23. LITERAS LEGERE) Ita alii periere. Vitalianus apud Iul. Capitolin. in tribus Gordianis cap. 10. dum signum literarum inspiceret, & nostra atate Henricus III. Rex Galliae; & Guilielmus Nassouius Mauriti pater, & Georgius Cardinalis, quem Natalis comes Georgium Monachum appellat, tutor Vngariae & Transilvaniae. Raderus. De Vitaliano vide & Herodian. 7, 14. Sic Domitianus interficitur apud Suetonium in vita 17, 2. Cassius Longinus apud Hirtium de bel. Alex. cap. 5. sic C. Caesar Augusti nepos vulneratur apud Florum 4, 12, 44. Iisdem insidiis petitus est Clodius Albinus apud Capitolin. cap. VIII. A Murate ad Mustapham Bassam literæ sic erant scriptæ, vt ipsi Mustapha, per occasionem hanc strangulando redderentur. Leunclau.

in supplem. Annal. Turc. in gestis anni 1579. Ita missus à Sultano Saracenus quidam sub prætextu ferendarum literarum, Iacobum Lusignanum Cypri regem vulneravit. Fulgos. 5, 6. In Græca temporum Epitome Olymp. 299. anno 3. Ætium Urb. Præf. Cyriacus quidam senex. Cæsaris Dictatoris cædes nota ex Sueton. 82, 2. A simili euen- tu profectus mos Turcorum deducendi legatos, & alios exteros, ad Sultatum suum per cu- bicularios, qui brachia eorum utrimque tenent; vt notat Leunclau. Pandect. cap. 47.

7, 2, 25. SOLVENS) Explicat hunc locum c. 4. Institut. epistolica Li- plius: & vberime Kirchmannus de annulis cap. 7. Vnde locum Plauti Pseud. 1, 1, 40.

Per ceram & lignum, literasque interpretes, contra Mureti coniectu- ram; per ceram & lignum, recte tuctur Rob. Titius Locor. Controu. 10, 14.

7, 2, 27. NOMINE) Manu non potuit, nisi imitatrice, quod factum arbitror. Raderus.

LÆTUS) An aliquid de arcanis, & ad consilia tecta ambigue de indu- Aria insertum, vt exploraretur affectus. Raderus.

TVM) Ne te in errorem inducat Iulianus 12, 5, 3. Parmenion quoque senex, dignitate regi proximus, cum Philota filio, de utroque prius questionibus habitus, interficitur. quasi Parmenionem eodem tempore locoque, quibus filium, ipsum quoque pariter tortum interiisse scribat: intellige mentem eius breuiter ista, & proinde obscure com- plexi hanc esse: Subidem ferme tempus occisum esse Parmenionem (quem ob digni- tatem prius nominavit) cum filio: postquam in vtriusque caput quaesitum fuisset: non utroque tamen, sed vno Philota tormentis adhibito.

7, 2, 30. SCRIPTAS AD MILITES) Ergo pro difficultate ne- gotii, cum pluribus literis esset opus, omnia prudenter prouisa sunt. Non absurdum aut fructu vacuum fuerit cognoscere, quæ de Mustapha euerso, quam rem modo teti- gimus, scribit Leunclau. in supplem. annal. Turcic. in gestis anni 1579. caussa nostræ similima. Minuitur in castra denique iussu Muratis Capitulatiorum Kihaias, qui ianitorum profectus est, cum aliis quindocim Capitulariis siue ianitoribus. Huic à Sultano Murate di- uerse data fuerant literæ siue mandata, quibus ad expedimendum negotium sibi commissum, prout ferret occasio, prudenter videretur. Vna sic erant scriptæ, vt ipsi Mustaphæ, per occasio- nem hanc strangulando, redderentur. Altera Sultani mandatum continebant, ne qua mis- sis ab se hominibus hujce vis inferretur, quo minus id, quod ipsi ab se iniunctum esset, exse- querentur. Tertia diuersam ab vtriusque sententiam, vti paulopost apparebit, complecteban- tur &c. Quæ eadem est solertia, quam multo ante in iisdem fere regionibus exerci- tam narrat Herod. 3, 128. de Bagæo, qui ad tollendum Orætem sorte delectus, hac ra- tione usus est: Complures literas variis de rebus vbi scripsit, sigilloque Darij impressis, cum his profectus est Sarâs. Eas, posteaquam in conspectum Oræti veniit, dedis separatim reci- tandas regio scriba (regio autem scribas cuncti præsidet habent.) Reddebat autem separatim Bagæus literas, explorandi gratia animos satellitum, nunquid annuerent ad rebellandum ab Orate. Quos animaduertens magnopere venerari literas, & ea quæ in illis dicerentur, et- iam vehementius, reddidit aliam epistolam in hæc verba: Persæ, Darius rex interdicat vobis, ne apud Oratem fungamini satellitum officio &c.

7, 2, 32. CAPUT MISSVM) Vide quæ notavi ad Florum 4, 9, 7. h. quibus adde Zosimum libro 2. de Maxentio, Elmacin. hist. Saracen. 3, 6. de Abunasio, & de Saliho, & passim de aliis multis, Appian. lib. 1. Ciuil. de Martio, Carrina, Carbo- ne &c. Sic apud Roderic. Toletanum hist. Arab. cap. 18. Marvane victo, capta ma- gnatum ad Abdallam dirigit, quasi xenia pretiosa, quem & capite 35. vide de capite Almahadi. Pausaniam lib. 2. de Ægypti filiis, Hieronym. aduersus Iouin. lib. 1. de Al- cibiade, Auctor. de Vir. Illustr. de Appuleio Saturnino, Plutarch. in Galba capite 34. de Galba & Pifone.

7, 2, 33. *HIC EXITVS*) Seneca Suasoria VI. Quoties magni alicuius mors ab historicis narrata est, toties fere totius consummatio vita, & quasi funebris laudatio redditur. hoc semel atque iterum à Thucydide factum, idem in paucissimis personis usurpatum à Sallustio, Livi benignius omnibus magnis viris praestitit. Sequentes historici multo id effusius fecerunt. Thucydides id fecisse videtur in Pericle 2, 12. & 7, 16. in Nicia. Sallustiana exempla periisse videntur cum historiis. Tacitum de Arminio, vide extremo Annali secundo. Nostri est infra etiam 10, 1, 38. simile huic narrationi epiphonema: *Hec finis Priami factorum &c.* Virgil. *Aen.* 2, 554. *Hunc finem clarissimus iuuenis vitae habuit*, de M. Druso. Vellei. 2, 14, 4. *Hinc exitum habuit vir, nisi in libera ciuitate natus esset, memorabilis*, de M. Manlio Liu. 6, 20, 13. *Hic fuit exitus clarissimi Persarum &c.* Ariani 3, 5, 27. *Atque hic quidem Dario vitae exitus fuit &c.* viro quod ad res bellicas atinet &c. Decessit Alexander mensem unum, annos ires & triginta natus: *vir supra humanam potentiam magnitudine animi praeditus.* Flori 4, 2, 95. de Caesare: *Sic ille qui terrarum orbem cauli sanguine implenerat, tandem ipse sanguine suo curiam impleuit.* De Annicare magno vide Diodorum 26, 2. de Attalo Rege Polyb. in Excerpt. Valef. pag. 101. & Liu. 33, 5. (aut in recentioribus edd. 21.) de Philippo Alexandri patre, Curt. Supplem. 1, 9, 26. Idem vltatissimum in excidiis urbium. Apud Florum 1, 12, 11. *Hoc uno videntes fuere: nunc fuisse quis meminit.* Sic noster supra 5, 8, 8. *Hinc exitum habuit regia totius Orientis.* & 4, 4, 19. *Tyrus septimo mense quam oppugnari cepta erat, capta est: urbs, & vetustate originis, & crebra fortuna varietate ad memoriam insignis.* &c. Arrianus 1, 3, 18. de Thebarum excidio: *Porro clades ista Graecanica, cum magnitudine vrbis capta, tum celeritate rei, quodque adeo praeter opinionem tam eorum qui ea affecti essent, quam qui affreissent, accidisset, non minus alios Graecos, quam eos qui eius seditionis participes fuerant, percussos tenuit.* &c.

SINE REGE) Elegans formula. Corippus 1, 144. ad Iustinum

- - - nihil ille peregit Te sine - - - Sidonius carm. 255.

- - - omnia tecum, Te sine multa facit - M. Tull. pro Muræ

na cap. 9. *hic multas res & magnas sine Imperatore gesserat, nullam sine hoc Imperator.* Simili formula Corn. Nepos in Thrafiybulo: *primum Peloponnesis bello multa hic sine Alcibiade gessit, ille nullam rem sine hoc.* Sidon. iterum Carm. 7, 237.

Nil sine te gessit cum plurima tu sine illo.

Hæc Sauaro ad Sidonium.

VENIS) Talis describitur Pompeius apud Plutarch. cap. 105. *Sicut iuuenis exercitationes obibat. Magnum enim erat ad animos excitandos momentum, Pompeium Magnum videre annos duodeviginti natum in armis certantem peditem, inde in equo.* &c.

EXPLEVIT) Sic olim legendum conieceram: idem & Bongarsio in mentem venisse variae eius lectiones me docent: *Merula iam olim sic quoque edidit cum ergo sequuti, insuper habuimus aliorum exemplarium auctoritatem, qui obtundunt nobis, explicuit.*

7, 2, 36. *INGRATA*) Defendenda mihi hæc lectio à sententia Viri eruditi, qui putat falsum hoc esse *plerisque non ingratis fuisse militiam*: idque ostendere tot seditiosas voces totius exercitus, quæ & tandem mundum enauigaturum Regem retraxerint. Dico enim illa tempora non esse confundenda cum his, de quibus in presenti sermo est. Ergo nihil hic acutius vt ille ait, latet: nec sentit Curtius plerisque temporis diuturnitate militiæ amorem euanescere coepisse. multo minus, nihil verius quam legendum, *plerisque non iam grata militia.* Nam receptam lectionem certissime affirmant illa quæ sequuntur: *agentium gratias litteræ exceptæ, qui enim egissent,*

sent, nisi quibus non ingrata militia? plerisque autem hos fuisse, aduerso alterius partibus exemplo constat, quos in singularem cohortem contribuit, ignominiaque affecit, nec facturus, nec ausurus, si adeo fuissent multi.

EXCEPTÆ) Idem præter Iustin. 12, 5, 7. & Diodor. 17, 81. Polyæn. 4, 3, 19. qui & modum tradit: *Cum tabellarij tres stathmos abessent, reuocatis iis litteras resignauit &c.* Simili commento vsus est Gaos (sic enim pro *Glor*, legendum ex Diod. 15, 3. & 18. ostendit Casaub.) Perfa, apud eundem Polyæn. 7, 20. *Glor* tamen Caris est nomen apud Athenæum 6, 16. Item alterius cuiusdam apud Xenophont. lib. I. *ἀναβύσ*.

7, 2, 37. *ET QUI FORTE*) Non inducerem animum credere Viris doctis hæc verba: *Et qui forte rædium laboris per litteras erant quesiti*, expungenda esse: si perspicerem, qua ratione sensu non turbato ferri possint.

SEORSIM) Sic apud Frontin. 4, 1, 17. 18. & 20. idem fecisse leges Ap. Claudium, Otacilium Crassum, & Corbulonem Romanos. De quo postremo & Tacit. 13, 36, 4. Comparari cum hoc facto potest Cæsaris consilium apud Dion. lib. 42. cum legionarios quos exauctorauerat, suppliciter id petentes iterum reciperet: *ferociores enim & malis facinoribus edendis idoneos, ex Italia secum, ne quid ibi tumultuum concitare possim, abduxit, eosque in Africa aliis aliis occasionibus haud iniquo animo passus est perire. nam & hostibus per eos cladem inferebat, & malis ipse hominibus leuabatur.* Alexander suos in Bactrianis & Sogdianis in colonias distribuit. Iustin. 12, 5, 13. qui forte idem fuerunt, quos cum Bicone reuerfos in patriam scribit noster 9, 7, 11.

7, 2, 38. *IGNOMINIÆ DEMENDÆ*) Nam ignominiam plus horret fortis, quam necem. Nobile huius paradigma est apud Agathiam lib. 1. de Fulcare: *Cum vero ei etiam sic adhuc integrum esset quam facillime fugam capessere, suisque ut ita faceret, horrentur; & quo pacto, inquit, Narseis linguam sustinuerim, temeritatis me infimulantem? Raderus.* Sic & apud Flor. 4, 2, 34. Curiohi victo patebat fuga, sed pudor iussit, ut amissam sua temeritate exercituum moris sequeretur. Sic fere de Philopœmene Liu. 39, 49, 2. Ceterum etiam Cannenses legiones, item captiui à Pyrho redditi, alique sic ignominiosi, præ ceteris forti fidelique opera temp. deinceps ad eluendam probri sui anaculam, inuenerunt. ut à scriptoribus hist. Rom. passim traditur. Eamque animi affectionem puerilibus etiam ingenius insitam ostendit Quintil. 1, 2, 18. *dolor victum ad depellendam ignominiam concitabat.*

7, 3, 1. *ARIANORUM*) Quos his Arianos vocat, supra 6, 6, 20. & infra 7, 3, 2. Arios appellat., quibus Satibarzanem prætorem seu Satrapen dederat, qui à Bello ad Alexandrum defecerat, & rursus ab Alexandro ad Bessum, de quo mox infra 7, 3, 2. copiosius. Plinius 6, 23. etiam Arianam regionem nominat, & describit. Ne quid tamen dissimulem, Plinius diuersos facit Arianos ab Ariis, quos eisdem facere videtur Curtius. *Parthia*, inquit Plinius 6, 25, 5. *habet ab ortu Arios, à meridie Carmaniam & Arianos.* Strabo lib. 15. *Eorum quæ propter Indum sunt, partem habent Indi, cum prius essent Persarum: ea Alexander Arianis ademit, & peculiaria oppida constituit.* Idem distinguit Arios ab Ariis. Arianam fuscè describit. Certe Ariani si diuersi fuere, non procul tamen ab Ariis coluere, Asiaticæ gentes & Indis proximæ. Mela Ariam & Arienem vocat c. 1. *Inde proxima est Arienem, deinde Aria, & Gedrosia & Persis ad sinum Persicum.* Solinus etiam cap. 55. Arios & Arianos vicinos facit, ubi de Parthia loquitur. Raderus. Qui etiam pro *Arianorum* in Curtio legendum putat, *Ariorum*: cui non adfentior. De Ariis & Arianis plura & exquisitiora Cl. Salmasius ad Solin. cap. 55.

SATRAPE) Arface, ut Arrianus 3, 5, 17. auctor est, quem Alexander infra 8, 3, 17. Curtio teste, prætorem in Mediam misit, Oxidati successurum. Raderus.

AGRIA